

A Magyar Nephrologiai Társaság XXXVI. Nagygyűlésének
Nefrológiai Ápolói Szekciója
Hotel Forrás, Szeged, 2019. október 18-19.

Beszámoló - a szervező szemszögéből

Zakar Gábor dr.

Az ápolói szekcióra 32 előadás összefoglalója érkezett, közöttük ebben az évben domináltak a peritoneális dialízis témák (12 előadás), sokan foglalkoztak a nefrológiai betegellátás, dialízis pszichoszociális vonatkozásaival a betegek és -új elemként- a gyógyító team oldaláról is (12 előadás).

A szekció bevezetőjében a résztvevők tájékoztatást kaptak a nefrológiai szakápoló képzés 2020/2021 tanévtől várható reformjáról (10 hónapos képzési tartam), a NÁT honlapról regisztrálás után elérhető új PD-jegyzetről, valamint a gánti Dr. Vas István emléktábla avatásról és megemlékezésről készült, YouTube-on hozzáférhető videóról.

A péntek délutáni PD szekciókban volt szó a predialízis edukálásról, a katéter implantáció tervezéséről és szervezéséről, a szívelégtelen-asciteses betegek PD kezelésének lehetőségeiről, nem maradhatott el az infektív szövődmények megelőzésének és kezelésének témaköre sem. Élénk etikai diskusziót indukált (nem csupán PD esetként) egy veleszületetten multimorbid, mentálisan retardált, Vácott (is) dializált fiatal lány kezelésének ügye. Megfontolásra érdemes lehet a betegek higiénés kézmosás-kontrolljának bemutatott dunaújvárosi gyakorlata, a Honvéd Kórházban alkalmazott ún. „okoskötszer” a hagyományos kötszerre allergiás vagy elhúzódó exit site infekciós betegeknek lehet célzottan alternatíva.

A szombati első szekció a dialízis ápolói oldalát, lelki terhelését, utánpótlását taglalta, az előző esti mulatozás ellenére élénk érdeklődés mellett. Együttérző taps fogadta a szombathelyi dialízis ápoló kollega beilleszkedésének kedvesen szubjektív, de tanulságos történetét, s gondolatébresztő volt a HD és PD ápolás párhuzamait és különbségeit bemutató kecskeméti előadás is. Csatlakozott ehhez a témakörhöz a dialízis okozta stressz és az empátia, a kiegészítő tényezők ózdi és szombathelyi elemzése, s a szekció végén a jó hangulatú „igazi ápolói” témákról folyó megbeszélést már be is kellett rekeszteni.

A szombati második szekció nem kevésbé izgalmas kérdéseket feszegetett. Az idő előtt távozó olyan, gyakorlati jelentőségű témákról maradtak le, mint a predialízis edukálás és lehetőségei (Kistarcsa), a nem-együtműködés (non-adherence) örökzöld problémája és a dializált betegek esendősége (frailty) és felmérése (Szombathely). Figyelmet érdemlő téma volt el a dializált betegek fájdalomainak, fájdalomcsillapító használatának elemzése és egy új analgetikum-lehetőség bemutatása valamint a dializált betegek kórházi kezeléssel, ellátással kapcsolatos véleményének bemutatása is (Székesfehérvár). A kérdőívvel (SF-36) mérhető életminőség és a hidráltság-anyagcsere állapot összefüggését vizsgálta két dunaújvárosi előadás, célszerű lenne a kis helyi beteg-populáción végzett felmérést több központra

kiterjeszteni. A szekciók az időnként „időn túl” nyúló hozzászólások-megbeszélések ellenére időben fejeződtek be, s a kitartó résztvevők ragyogó koraószi napfényben pihenhették ki a „tudománykodás” mentális fáradalmait.

Örvendetes, hogy az ápolók általában jól felkészültek, egyesek már határozottan rutinosak voltak, s hallgatóként -még ugyan viszonylag csekély számban- de reagáltak a felvetett témákra, vonatkozott ez főként a napi gyakorlatot, nővér-beteg relációt érintő témákra. Ebből is kiindulva a Nefrológiai Ápolói Albizottság 2020 tavaszi tervei között szerepel egy „ápolástudományi tréning” szervezése, ahol néhány konkrét eset, kórkép, beavatkozás kapcsán lehet bemutatni az adott téma „orvosi” és „ápolói” feldolgozásának különbségét, az ápolói megközelítés módját és jelentőségét. Ezzel várhatóan még több izgalmas téma, eset kerülhet majd a jövő évi szakápolói szekció programjára.